

УДК 159.9

Грицаюк Ю. – ст. гр. БП-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ ПОЛІТИЧНОГО ІНТЕРЕСУ

Науковий керівник: к.і.н. професор Стоцький Я. В.

Hrytsaiuk Y.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

RESEARCH OF THE LEVEL OF POLITICAL INTEREST

Supervisor: professor Stotsky Y. V.

Ключові слова: інтерес, політика, телеканал, програма

Key words: interest, politics, TV channel, program

Рівень політичного інтересу – це ступінь притаманності такого типу поведінки, який виражається у переважній схильності до політичної сфери знання або громадського-політичного виду діяльності. У даному дослідженні інтересу до політичного життя застосовується методичний принцип абсолютного судження при загальному полі вибору. Опитувальний лист становить перелік телевізійних передач – каталог індикаторів для пізнавального, політичного, розважального інтересів [1. С 5-6].

Особливістю вибору є те, що досліджуваний порівнює індикатор політичного інтересу з усім іншим полем вибору, щоб оцінити його як такий, що цікавить чи не цікавить його.

Опитування проводилося у юнаків та юначок віком від 17 до 21 року у кількості 15 учасників. Всі популярні телепередачі були погруповані по трьох загальних темах таких як, політика, розваги та науково-пізнавальну спрямованість. При обчисленні результатів одержуємо такі результати: молодь здебільшого надає перевагу розважальним програмам. Проте із політичних надають перевагу каналам Ігоря Коломойського та Ігоря Суркіса «1+1», Андрія Подшипкова «112 ua.», Ріната Ахметова телеканал «Україна» та Романа та Оксани Андрієнко, Катерини Кіт-Садової «Телеканал 24» відповідно.[2].

Однією із головних проблем у даній методиці можна вважати той факт, що представники юнацького віку, переважно, не обирають телевізійні програми, а дивляться те, що дивляться батьки, або ж дізнаються потрібну інформацію завдяки Інтернет ресурсам. Другою проблемою можна вважати деяку застарілість списку запропонованих телепередач і невідповідності їх кількості до обробки результатів.

Отже, за результатами дослідження 11 юнаків із 16 надають перевагу перегляду розважальних телепрограм і стараються подивитися їх кожен раз як вони виходять до ефіру. Натомість інші 4 надають перевагу телепередачам політичного спрямування. Науково пізнавальні телепередачі не користуються пріоритетністю, проте також переглядаються, здебільшого тоді коли не виходить очікувана передача. Під час проведення дослідження деякі учасники розповідали, що необхідну інформацію вони беруть із інтернету і відповідні телепередачі вони з легкістю можуть знайти в записі і переглянути без жодних проблем. Також молодь має свої альтернативні способи пізнання інформації, наприклад, про політичні ютуб канали, розважальні канали і навіть пізнавальні та науково популярні інтернет ресурси.

Список використаних джерел:

1. Методичні вказівки для самостійної роботи з курсу «Політична психологія» для студентів всіх форм навчання Упорядник : Стоцький Я.В. – Тернопіль : Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, 2018. – 40 с
2. Укрінформ [Електронний ресурс] Ліскович М., Сауляк С. – 2019 р. Режим доступу: https://www.ukrinform.ua/rubric-other_news/1997592-vlasniki-ukrainskih-telekanaliv-hto-voni-infografika.html

УДК 35.073.515

Бондаренко К. – ст. гр. Ф-6-ПЗдср-18-6

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДІЛОВОДСТВА

Науковий керівник: канд. філол. наук, ст. викл. Кобилко Н.А.

Bondarenko K.

Kharkiv National University of Internal Affairs

STAGES OF FORMATION OF UKRAINIAN OFFICE WORK

Supervisor: Candidate of Philological Sciences (PhD. Philosophy),
Senior Lecturer Kobylko N.A.

Ключові слова: діловодство, документ, етапи розвитку.

Key words: office work, document, stages of development.

Із появою писемності виникла необхідність складання документів. На першому етапі документування були наскальні малюнки (сцени полювання, збирання врожаю). Пізніше з'являються зображення на бересті, папірусі, шкірі тварин. Наступні етапи характеризуються написанням на папері книг і щоденників. На сьогодні ми маємо різні види документів, із яких дізнаємося про історичне минуле нашої країни, побут і традиції предків. Раніше документи виконували основну роль «свідочтв про щось», вони використовувалися здебільшого для ведення переписки з іншими країнами та укладання договорів.

Діловодство сягає періоду Київської Русі (грамоти, договори, «Руська правда») і пройшло п'ять етапів розвитку (актове, приказне, колезьке, виконавче, радянське, сучасне).

I етап – актовий, пов'язаний із поширенням книг у XIII ст., що фіксували судову діяльність. Суди були єдиними установами, що надавали юридичну чинність документу. Усі справи заносилися в актові книги: секретні – охоплювали кримінальні й громадянські справ; записні – особисто-правові документи (боргові, купчі, привілеї); поточні – фіксували скарги, заяви, свідчення. Вівся подвійний запис – на чернетках і чистовиках. Помітки на берегах свідчили про контроль згідно з Уставом 1566 р. Актове діловодство існувало на території України до XVIII ст.

II етап – приказне діловодство, що охоплює XV–XVII ст. і застосовувалося для складання наказів і документів. Характерними рисами були: виклад тексту у вигляді стовпців на смугах паперу шириною 15–17 см, на зворотному боці записували адресу й робили помітки; обов'язково ставили дату, обговорювали документ і давали відповідь; із документом ознайомлювався дяк, про що свідчив його підпис; наявність архіву.